

Bilag 120.

Spørgsmål vedrørende skattebegunstigede opsparingsordninger.

Spørgsmål 81:

Der udbedes en opstilling over de forskellige i kraft værende skattebegunstigede opsparingsordninger samt et skøn over, hvor stor den faktiske private meropsparing i kraft af disse ordninger formodes at være. Hvilke forpligtelser forventes statskassen at få i medfør af indeksoopsparingerne?

Besvarelse af 7. december 1965:

En oversigt over de gældende ordninger med skattebegunstigelse for forskellige former for indskud, præmier m. v. findes i vedlagte redegørelse fra skattedepartementet af oktober 1965 om skattelettelser for opsparing til uddannelse og bosætning m.v., side 2-9 og side 41-42*). De fleste af de her nævnte ordninger er tilligemed tidligere gældende ordninger og forslag til nyordninger omtalt i vedlagte betænkning nr. 378 vedrørende skattebegunstigelse for opsparing, side 7-19*).

Der foreligger ikke statistiske oplysninger, der kan danne grundlag for et skøn over, i hvilket omfang de gældende ordninger medfører forøgelse af den private opsparing. Sådanne oplysninger kan næppe heller fremskaffes, da det vil være meget vanskeligt — for ikke at sige umuligt — at afgøre, i hvilket omfang skatteydernes opsparings- og forbrugsdispositioner påvirkes af de omtalte ordninger eller af andre forhold. Det må dog nævnes, at et medlem af det udvalg, der har afgivet den foran nævnte betænkning nr. 378, har gjort rede for, hvorledes indskud på kapitalbindingskonti virker, dersom det forudsættes, at 25 pct. af det samlede indskud er nyopsparing. Herom henvises til betænkningens side 30, spalte 1 for oven.

Om de forpligtelser, staten forventes at

få som følge af indeksoopsparingen, skal man oplyse følgende:

En indekskontrakt er en aftale mellem en person („interessenten“) på den ene side og et forsikringsselskab eller et pengeinstitut på den anden side. I henhold til kontrakten foretager interessenten pristalsregulerede indbetalinger indtil det fyldte 67. år, hvorefter den opsamlede kapital udbetales med 500 kr. om året, reguleret i forhold til stigningen i pristallet i tiden mellem 1956 og året før udbetalingsåret. Udbetalingerne er livsvarige eller begrænset til en „aftalt periode“ på mellem 10 og 15 år. Den difference, der måtte fremkomme ved, at indbetalingerne — forrentet med en „grundrente“, der hidtil har været 3½ pct. p. a. — ikke er tilstrækkelige til at danne basis for de garanterede udbetalingsbeløb, dækkes af staten i form af årlige „indekstillæg“.

Indbetalinger på indekskontrakter kan uanset beløbenes størrelse fradrages i interessenternes skattepligtige indkomst. Udbetalingerne — herunder indekstillægget — indkomstbeskattes. Rentetilskrivningen under bindingsperioden er fritaget for indkomstskat, og den bundne formue medregnes ikke ved beregning af formueskat.

Som grundlag for en skønsmæssig beregning af det offentliges udgifter i tilknytning til indekskontrakterne skal man gå ud fra følgende:

- 1) Grundrenten forudsættes at være konstant 3½ pct. p. a. som hidtil.
- 2) Pristallet forudsættes at vokse med 3½ pct. om året.
- 3) Den fremtidige markedsrente antages at svinge omkring 5 pct. p. a.
- 4) Der regnes med 30 pct. i marginal ligevægtsskat til stat og kommune.

*) Ikke optrykt her.